

V šestém kole Krajské soutěže jsme na domácí půdě přivítali béčko Humpolce. Utkáním nás provázela spousta smůly, která začala ještě před zápasem, když kapitán Zbyněk Ševčík na víkend ulehl s horečkami a antibiotiky.

V sobotu se však Adam Sukaný vrátil ze školního pobytu na horách poměrně svěží a v dobré náladě a tak za nemocného kapitána ochotně zaskočil. Hosté nepřijeli v nejsilnější sestavě, takže jsme krátce po deváté zahajovali utkání jako mírní favorité.

Adam se na osmé šachovnici utkal s Vítem Zadinou, kterého velmi dobře zná z mládežnické Ligy Vysočiny. Že Víta Zadinu znal a věřil si na něj, se však stalo počátkem problémů, protože se černými pustil do útoku od prvních tahů a pozapomněl přitom na bezpečí vlastního krále, dokonce ani rošádu si neudělal. Soupeř, který sice v minulosti patřil mezi snadno porazitelné, ukázal, že šachy hraje už dost let a poměrně intenzívně. Zkušeně využil oslabené černé pozice, inkasoval materiál a partii převedl do koncovky, ve které již Adam neměl šanci. V jedenáct hodin tak první bod pro soupeře.

Na úvod prohra černými není nijak příjemná, ale také to ještě není katastrofa. Mnohem horší bylo, že po pár minutách hosté získali další bod na sedmé šachovnici Jaroslav Tenkl – Miloslav Kohout. Jarda stál velice dobře, zřejmě mohl i získat figuru, ale vymyslel, že pozici ještě vylepší. Ono „vylepšení“ však vedlo jen k tomu, že na sebe pustil silný útok, kterému nakonec podlehl. Jak jsme si říkali po zápase, ty nejhorší tahy se snad nedají zahrát chybou, ty se prostě musí vymyslet, sám s tím mám velmi bohaté zkušenosti.

Na osmé šachovnici Zadina – Sukaný Ad., na sedmé Tenkl – Kohout

Napsal uživatel Rostislav Štork

Pondělí, 23 Leden 2012 21:31 - Aktualizováno Středa, 25 Leden 2012 20:52

Ve čtvrt na dvanáct jsme tedy prohrávali 0:2, ale pohled na zbývající partie říkal, že ještě máme solidní šance v zápase zvítězit. Dost velké naděje jsem přikládal své partii na druhé šachovnici Aleš Krčil – Rostislav Štork, kde jsem se po poklidném zahájení rozhodl pro opačnou rošádu a ihned jsme oba vyrazili do útoku na soupeřova krále. Šance byly asi vyrovnané, ale podařilo se mi být úspěšnější a rychlejší než můj mladý a talentovaný soupeř. Mohl jsem v útoku pokračovat i silněji, ale i tak jsem ho dotáhl do konce vytvořením nekrytelné matové hrozby. K tomu, abych dotáhl do konce i vítězství v partii, však ještě zbývalo najít, jak se vyhnout věčnému šachu. To se mi bohužel u partie nepodařilo, takže remíza byla nevyhnutelná. Partie k přehrání [zde](#) .

Pohled od první šachovnice Walek – Pavlíček, naše druhá Krčil – Štork je opuštěná a pozici sleduje pouze Alešův obří pěšec

Chvíli po mé partii skončili i na třetí šachovnici Vladimír Bazala – Josef Studnička. Vladimír nastoupil k soutěžní partii po několikaměsíční zdravotní pauze, ale chuť do hry a šachové umění ho neopustily. Partii sehrál hezky a pevně. To však jeho soupeř také, i když byl papírově o něco slabší. Výraznou výhodu se nepodařilo získat ani jednomu a partie tak dospěla do spravedlivé remízy.

Třetí šachovnice Bazala – Studnička a čtvrtá Strádal P. – Bachan

V 11:40 byl stav 1:3 a to již jsme o výsledek zápasu začali mít jisté obavy. Ale stále zbývající partie pro nás vypadaly poměrně nadějně. Na další změnu stavu jsme si museli počkat více než hodinu. Příjemnou změnu zaznamenal Vladimír Benda, který na páté šachovnici porazil Jaroslava Machotku. Partii jsem začal sledovat, když už na šachovnici byly jen těžké figury, kromě dámy a páru věží měl každý ještě tuším šest pěšců. Vladimírova pěšcová struktura vypadala lépe, ale jasná cesta k výhře vidět nebyla. Náš hráč však postupně vylepšoval postavení svých figur, věžemi ovládl volný g sloupec, tím černý král zůstal uvězněn na h sloupci. Vladimír navíc hrál poměrně rychle, jak je u něho obvyklé. Naopak černému vzhledem k problémům, které v pozici měl, čas rychle ubíhal. To zřejmě bylo i příčinou, že hostující hráč Vladimírovi závěr usnadnil, když zapomněl, že pěšec h6 je napaden dvakrát a kryt pouze dámou a králem. Dámou odjel a následoval mat.

Vladimír Benda sehrál partii uvolněně a v dobré náladě

Ve stejnou dobu však také skončila partie na čtvrté šachovnici Pavel Strádal – Lukáš Bachan, ze které se radovali hosté. Lukáš hrál velmi dobře, už měl i figuru navíc, ale pak, když mu baterie dámy a střelce hrozila matem, se dopustil těžkého přehmatu. Uchopil střelce, že s ním ustoupí z g5 na h6 a pokryje tak mat na g7, ale teprve při tahu si uvědomil, že mat nehrozí jen na g7, ale i na h8. Takže střelce, kterého již držel v ruce, akorát obětoval na f6, aby mohl králem uniknout. Tím se však situace na šachovnici zcela obrátila, Lukášův mladý soupeř získal figuru zpět a začal sbírat pěšce. Když se pak bílý volný pěšec dostal až k poli proměny a Lukáš musel odevzdat další materiál, aby proměně zabránil, byla partie u konce.

V 12:45 byl stav 2:4 a ve vyrovnání jsme už spíše jen doufali. V obou zbývajících partiích se naši hráči snažili, ale nestačilo to. Tomáš Košut na šesté šachovnici sehrál skvělou partii, proti Lubomíru Váňovi trpělivě tahal věžovou koncovku, vylepšoval své postavení, až nakonec dosáhl pozice, kde již bílý nemohl kryt všechny své problémy, vysbíral jeho pěšce a zaslouženě zvítězil. 13:15 a sníženo na 3:4.

Napsal uživatel Rostislav Štok

Pondělí, 23 Leden 2012 21:31 - Aktualizováno Středa, 25 Leden 2012 20:52

Tomáš Košut dorazil k zápasu přes lehké pohybové potíže (v rohu místnosti jeho modrá berle) a skvěle sehrál věžovou koncovku proti Lubomíru Váňovi

Poslední dohrával Petr Walek na první šachovnici. I přes obvyklou těžkou časovou tíseň rozjel silný útok, který už vypadal, že prorazí. Robert Pavlíček však prokázal, proč se již léta jeho elo pohybuje kolem hodnoty 2000. Podařilo se mu vymyslet převod dámy po opačném křídle a pak dámy vyměnit. Tím se útok otupil a černý mohl začít uplatňovat materiál, který Petr při útoku obětoval. V závěrečné pozici již mohl hrát na výhru pouze on. Asi byly jeho šance na vítězství poměrně značné, ale bylo by to ještě dlouhé a ne úplně jednoduché, tak humpolecký hráč, který již také měl na hodinách pár posledních minut, přijal nabídku remízy, která jeho týmu stačila k vítězství. Zápas tak skončil v 13:35 naší porážkou 3½:4½.

Petr Walek útočí a připravuje otevření f sloupce

Zápas se nám tedy opravdu nevyvedl. Že já z matového útoku získal jen remízu, že Jarda a Lukáš prohráli zřejmě již vyhrané partie i Adamův ukvapený útok bez zajištěné obrany, to vše jsou věci, které se prostě stát mohou a stávají se. Ale je opravdu smolné, když se to vše přihodí

ŠK Caissa SPEDQUICK Třebíč „E“ – Jiskra Humpolec „B“ 3½:4½

Napsal uživatel Rostislav Štork

Pondělí, 23 Leden 2012 21:31 - Aktualizováno Středa, 25 Leden 2012 20:52

v jednom zápase najednou, pak už ani vynikající výkon na zbývajících šachovnicích k úspěchu týmu nestačí. Je to o to nepříjemnější, že s tímto soupeřem se opravdu bodovat dalo, zatímco v posledních třech kolech nás čekají soupeři mnohem silnější.

Děkuji všem hráčům za sehrání zajímavého zápasu a za bojovné partie. Kapitánu Zbyňkovi pak přeji brzké uzdravení a úspěšné vedení družstva ve zbývajících zápasech.

ŠK Caissa SPEDQUICK Třebíč "E"		Jiskra Humpolec "B"
Walek (H) Petr	1868	½ - ½ 1995 Pavlíšek (V) Robert
Štork (V) Rostislav	1792	½ - ½ 1749 Král (V) Aleš
Bazala Vladimír	1795	½ - ½ 1526 Studnička (V) Josef
Bachan Lukáš	1690	0 - 1 1482 Strádal Pavel
Benda Vladimír	1669	1 - 0 1612 Machotka (ZK) Jaroslav
Kořítk (H) Tomáš	1607	1 - 0 1459 Vaňha Lubomír
Tenkl Jaroslav	1250	0 - 1 1414 Kohout Milošlav
Sukanič Adam	1250	0 - 1 1394 Zádina Vít
	3½	4½